

Τοιοῦτον σύγγραμμα συνέταττε τῷ 1827 Μαρτίου 2 ἐν Βιέννῃ ὁ Οἰκονόμος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου καὶ Καθολικὸς Ἱεροκλήρυξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Κωνσταντῖνος ὁ Πρεσβύτερος ὁ ἐξ οἰκονόμων γενεαλογούμενος, Σύνεδρος τοῦ τῆς ἐν Πετροπόλει Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, Ἐταῖρος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσικῆς Ἀκαδημίας κ. τ. λ., ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ὁποίου μεταξύ τῶν πλείστων φιλολογικῶν περὶ τῆς συγγενείας ταύτης παρατηρήσεων λέγει καὶ τὰ ἐξῆς, ἅτινα ἐρα- νιζόμεθα χάριν περιεργείας τῶν σπουδαζόντων τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν, ἥτις οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ αὐτὴ ἡ ἀρχαία Βουλγα- ρικὴ γλῶσσα, ἐν ἣ μετεφράσθησαν τὰ Ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ- μῶν Βιβλία καὶ ἦν Σλαβικὴν ὀνομάζουσιν.

„Τὴν ἐκφαντορικὴν καὶ πλουσίαν καὶ διὰ πολλῶν διαλέκ- των τὸ πλεῖστον τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῆς Λευκῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ Ἰωνίου πε- λάγους κατασχοῦσαν Σλαβονικὴν γλῶσσαν παραβάλλοντες πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ προτάξωμεν πρὸ τοῦ βιβλίου συνοπτικῶς φυλογικὰ τινὰ καὶ ἱστορικὰ περὶ ταύτης τῆς συγγενείας θεωρήματα.

Σλαβονικὴν δὲ γλῶσσαν λέγοντες ἐννοοῦμεν κυρίως ἐκείνην, ἐν ἣ μετεφράσθησαν τὸ πρῶτον αἱ Θεῖαι Γραφαὶ καὶ τ' ἄλλα Βιβλία τῆς Ἐκκλησίας, (ἂν καὶ πολλοὶ τῆς Ῥωσσίας καὶ ἄλλων Σλαβονικῶν ἐθνῶν φιλόλογοι προϋποθέτωσιν ἄλλην ἀρχαίγονον γλῶσσαν Σλαβωνικὴν). Αὕτη λοιπὸν ἡ διάλεκτος τῶν Ἱερῶν Βιβλίων ἐστὶν ἡ πρῶτον πασῶν τῶν ἄλλων Σλαβικῶν διαλέκτων ἐκμορφωθείσα καὶ ἔχουσα συγγενεῖς τὰς ἤδη λαλου- μένας τῶν Σλαβογενῶν ἐθνῶν διαλέκτους τὰς πάσας ἐννέα. α) Τὴν Ῥωσικὴν, ἥτις μετὰ τὸν Μέγαν μάλιστα Πέτρον λιπαρώ- τατα καλλιεργηθεῖσα καυχᾶται δικαίως εἰς πολλοὺς καὶ κα- λούς Συγγραφεῖς τε καὶ ποιητὰς πλουτιζομένη ἀδιακόπως μὲ πλῆθος πολυάριθμον καὶ συγγραμμάτων καὶ μεταφράσεων. β)